

OTYŁY (9) *part praet act*

o jasne.

sg m N otyły (6). ◇ *D* otył(e)mu (1). ◇ *L* otyłym (1). ◇ *pl* [*N m pers* otyli *cf* OTYĆ *praet 3 pl m pers*]. *m an* otyli (1) [*cum N pl: wilcy*].

Sł stp s.v. otyć, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. otyć.

Który utył; pełny, tęgi, mający dużo ciała; obesus Mącz, Cn; opimus, pinguis Mącz; crassus, glandulosus, gravis, porcus Cn (9) : zafię głowa mięłiŃta, czoło takież, twarz potemu, tam nie może być dobry rozum iako w człowiecze otyłym GlabGad N4; Mącz 265b, 300b, 364b; Iechał tákież przez niepomię ktore miáłto człowiek otyły/ á iákiś mędrek wżrzawłzy on ie⁸⁰ wielki brzuch/ powiedział/ Drudzy ludzye zá łobą fumki nołzą/ ále ie then ma przed łobą GórnDworz Qv; Zewłzad mię wilcy záwárli otyli KochPs 31; [á ia záś człowiek iák baczyłz otyły/ Szwánkuię ná pámięci. ŁaszczPogrom 4v].

otyły z czego (1): Facies rubida et plerumque ex vinoletia venter obesus, Twars rumiána á brzuch z piyańftwá otyły. Mącz 100a.

Szeregi: »otyły i tłusty« (1): Krolowi/ ktory był bárzo otyły y tłufty/ oddał dáry SkarŻyw 558.

»wielki i otyły« (1): Wielkiemu iednemu/ y otyłemu páchołku rzekł kthoś/ Y thu ná trumnę niemáło drzewá wynidzie GórnDworz Sv.

Synonimy: tłusty, tyłowity, utuczony.

Cf NIEOTYŁY, OTYĆ